

ת"פ (תל אביב) 77673-12-24 - מדינת ישראל נ' בכרוז שריפוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 77673-12-24 מדינת ישראל נ' (בן
בחטיוור) שריפוב(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד

נגד

הנאשמים

בכרוז שריפוב

על-ידי ב"כ עו"ד זאב אלוני

האני כתילאת

על-ידי ב"כ עו"ד שאדי כבהא

גזר דין

בעניין נאשם 2

1. ביום 6.4.25 ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשמים הודו והורשעו. הוצהר כי אין הסדר לעניין העונש.

2. על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן הורשעו הנאשמים בעבירה של ניסיון שוד, עבירה לפי סעיף 403 בנסיבות סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, ד.י. (להלן: "המתלונן") שימש כבלדר כספים עבור צ'ינג' הממוקם ברחוב בלפור 86 בבת ים (להלן: "הצ'ינג' הראשון") וצ'ינג' נוסף הממוקם ברחוב בלפור 38 בבת ים (להלן: "הצ'ינג' השני"). במסגרת תפקידו, נהג המתלונן להעביר סכומי כסף גדולים, כמעט מדי יום, בדרך כלל בין השעות 10:00 ל-12:00, בין "יורו-צ'ינג'" הממוקם ברחוב אבן גבירול 89 בתל אביב (להלן: "יורו-צ'ינג'") לבין הצ'ינג'ים בבת ים. הוא נהג לעשות זאת כשהוא רכוב על קטנוע מסוג ימאהה (להלן: "הקטנוע") במסלול קבוע העובר, בין היתר, בצומת הרחובות פרלשטיין וביאליק בבת ים (להלן: "המסלול הקבוע").

במועד שאינו ידוע במדויק לתביעה, לפני 15 בדצמבר 2024, הנאשמים תכננו לשדוד את המתלונן ולגנוב ממנו את סכומי הכסף שהעביר בין הצ'ינג'ים. לצורך ביצוע השוד, הנאשמים הצטיידו באופנוע עם לוחית רישוי מזויפת, בה במקום מספר הרישוי 21-003-28 הופיע המספר 21-008-28 (להלן: "האופנוע").

ביום 15 בדצמבר 2024, בסמוך לשעה 10:32, יצא המתלון מ"ירד" כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב ו-20,000 אירו (להלן: "הכסף") במושב הקטנוע. הוא נסע בקטנוע במסלול הקבוע בדרכו ל"ירד". בשעה 10:40 או בסמוך לכך, הנאשמים ארבו למתלון במסלול הקבוע, כשהם עומדים ליד האופנוע בצומת הרחובות פרלשטיין וביאליק בבת ים, מצוידים בגז פלפל. בשעה 10:50 או בסמוך לכך, המתלון רכב על הקטנוע במסלול הקבוע ברחוב פרלשטיין בבת ים ופנה שמאלה לרחוב ביאליק. בסמוך לכך, הנאשמים החלו לנסוע אחרי המתלון, כאשר נאשם 2 נהג באופנוע ומרכיב את נאשם 1. ברחוב ביאליק, הנאשמים האיצו את מהירות נסיעת האופנוע, עקפו את המתלון, ובזמן שהם צמודים אליו, נאשם 1 ריסס את פניו ועיניו של המתלון בגז פלפל וגרם לו לצריבה בעיניים. תוך כדי הנסיעה, נאשם 2 אחז בבגדו של המתלון וגרם לו לאבד שיווי משקל, במטרה לשדוד אותו ולגנוב את הכסף.

מיד לאחר מכן, נאשם 2 עצר את האופנוע וחצץ את דרכו של המתלון. נאשם 1 ירד מהאופנוע והתקדם לעבר המתלון, בעוד נאשם 2 נשאר לשבת על האופנוע. בתגובה לתקיפה, המתלון שלף אקדח שנשא ברישיון וירה לעבר הנאשמים כדי להגן על עצמו ועל רכושו. במקביל, נאשם 1 נמלט מהמקום, ונאשם 2 נפצע מהירי.

במעשיהם המתוארים לעיל, הנאשמים תקפו במשותף את המתלון לצורך שוד, תוך שימוש בנשק מסוכן (גז פלפל) ובחבורה, והשתמשו באלימות נגד גופו של המתלון.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה כי כתב האישום המתוקן, שהוא תוצאה של הליך גישור, מואשמים שני הנאשמים בניסיון שוד בנסיבות מחמירות. על אף הריכוך בכתב האישום, הנסיבות עדיין חמורות. הנאשמים תכננו את השוד יחד. הם היו מצוידים בנשק קר. הם ארבו למתלון במסלול נסיעתו הקבוע. נאשם 1 ריסס את פניו של המתלון בגז פלפל. כאשר הנאשם 2 ניסה פיזית לעצור את המתלון. התביעה טוענת כי מעשים אלו פגעו באופן משמעותי בערכים המוגנים. התביעה מבקשת לקבוע מתחם ענישה של 24-48 חודשי מאסר. בהקשר של נסיבות אישיות של הנאשמים. לנאשם 2 עבר פלילי הכולל עונשי מאסר. כמו כן יש לנאשם הרשעה רלוונטית משנת 2010. נאשם 2 נורה על ידי המתלון, מה שגרם לו לנזקים רפואיים. התביעה טוענת כי נזק זה יכול להשפיע על רף הענישה, אך לא לחרוג מהמתחם שנקבע. **ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 2 לפחות 28 חודשי מאסר (בהתחשב בנזקיו הרפואיים).** בנוסף למאסר, התביעה מבקשת עונש מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלון. **המאשימה התחשבה** בהודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי. יחד עם זאת העבר הפלילי של הנאשם 2 מחייב ענישה משמעותית. הפגיעה הפיזית בנאשם 2, על ידי המתלון, תובא בחשבון בעת מתן גזר הדין.

5. ב"כ הנאשם 2 טען כי יש להקל בעונשו באופן משמעותי, תוך התחשבות בנסיבות הייחודיות של המקרה ובמצבו האישי של הנאשם. נימוקיו העיקריים הבהירתי שהוביל לכתב אישום מתוקן, ואת הודאתו של הנאשם. טוען שהירי של המתלון היה לא מידתי, וכי הוא ירה לעבר פלג

גופו העליון של נאשם 2 גם לאחר שהסכנה חלפה. הוא ביקש מבית המשפט להתחשב בסרטון האירוע, המעיד על חומרת הפגיעה בנאשם. 2 הדגיש את מצבו הרפואי הקשה של נאשם 2, הסובל מפגיעה קשה בידו ובעמוד השדרה. ציין כי נאשם 2 נזקק לטיפולים רפואיים יומיומיים ועומד בפני ניתוח מורכב. טען כי כל עונש מאסר נוסף יפגע בנאשם 2 באופן חמור ובלתי מידתי, בהתחשב במצבו. טען כי עונש מאסר של נאשם על כסא גלגלים, אינו דומה למאסר של אדם רגיל, ואין להתעלם מהבדל זה. ציין כי חלקו של נאשם 2 בעבירה היה מצומצם, וכי הוא התמחה בנסיעה על האופנוע ובניסיון לתפוס את המתלונן. טען כי מצבו הרפואי של נאשם 2 הוביל לשחרורו המוקדם. ציין כי עברו הפלילי של נאשם 2 כולל הרשעות מלפני שנים רבות, וכי מאז הוא יישר את דרכיו. טען כי הנאשם משלם מחיר כבד על טעותו, הן בחירותו והן בגופו. הנאשם שהה חודש במעצר וכן בפיקוח אלקטרוני. ביקש מבית המשפט להתחשב בנסיבות אלו, ולהימנע מענישה שתחזיר את נאשם 2 לבית הסוהר. בסיכום, ביקש מבית המשפט להקל בעונשו של נאשם 2 באופן משמעותי, תוך התחשבות במצבו הרפואי הקשה, בחלקו המצומצם בעבירה, ובעובדה שהמתלונן פעל באופן לא מידתי.

6. במילתו האחרונה אמר הנאשם הדקות על הרצפה, בין חיים למוות, כשהחיים חולפים מול עיניי - זו הייתה ה'מכה והלמידה' הכי קשה בחיי. מאז, אני לא מתפקד פיזית, ולא מסוגל לעשות דברים פשוטים כמו לשחק עם הילדים, והעסק שלי נפגע. הרגשתי שכל סרט החיים שלי עובר לי מול העיניים, הילדים, האישה, הכל. כל הדקות האלה על הרצפה היו שיעור קשה מנשוא, שיעור שלמדתי על בשרי. היום, אני עצמאי, אך העסק שלי נפגע קשות, ואני מתקשה לתפקד פיזית. דברים פשוטים, כמו לשחק עם הילדים, הפכו עבורי למשימה בלתי אפשרית.

דין והכרעה

7. הערך המוגן הוא פגיעה בבטחון וקניינו של הציבור. פגיעה בתחושת הביטחון האישי.

בביצוע עבירות השוד פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלמות גופו של אדם ובזכותו לביטחון אישי ולחיים נטולי אלימות ופחד. כמו כן, פגע הנאשם ברכושו ובקניינו של האחר. עבירות האלימות ובכלל זה עבירת השוד, מכרסמות בתחושת הביטחון האישי ובשלמות הציבור. כבירוב העבירות, גם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות ניסיון השוד היא מגוונת ותלויה בנסיבות. בין היתר בית המשפט מתחשב במידת האלימות שנהגה באירוע ע"י הנאשמים, מידת התעוזה שבאירוע, השימוש באיזרים לצורך ביצוע העבירה, כיוון שמדובר בעברת ניסיון שלא צלח בית המשפט מתייחס גם לפוטנציאל ורמת הסיכון שבאירוע. הפסיקה בעבירות של ניסיון שוד היא רחבה וכוללת מתחמים שונים. אציג כעת את מתחמי הענישה הנוהגים בבית המשפט:

עפ 5611/16 **נועם סלב נ' מדינת ישראל** (14.09.17) על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער קשר קשר עם נאשם נוסף (להלן ביחד: השניים) (ועם אחר, במטרה לשדוד סניפים שלבנק הדואר. ביום 9.12.2014 הסיע האחר את השניים לסניף בנק הדואר שאותו תכננו לשדוד, ובהגיעם לשם ירדו השניים מהרכב כשהם רעולי פנים ואוחזים באקדח דמה ובחפץ חד, והחלו לרוץ

לכיוון הסניף. לאחר שעובר אורח הסב את תשומת לב עובדות הבנק למתרחשנעלו האחרונות את הדלתות, וכתוצאה מכך לא עלה בידם של השניים לבצע את זממם והסנמלטו מן המקום. כעבור כמחצית השעה, ניסו השניים לשדוד סניף נוסף של בנק הדואר. בעת כניסתם לסניף הנוסף דחפו השניים אישה ואיש שעמדו בכניסה, ולאחר שנכנסו אלהסניף הפקידות שעבדו בו נעלו עצמן בתוך הכספת הפנימית והזעיקו עזרה. בעקבות זאתנמלטו השניים מהמקום בריצה, והאחר מילט אותם משם ברכבו. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. הושתו על המערער 12 חודשי מאסר וענישה נלוות. בשל שיקולי שיקום הופחת המאסר לע"ש למשך 6 חודשים.

עפ 7925/15 **איסק אטובראן נ' מדינת ישראל** (20.04.16) על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה המערער, ביום 14.6.2015 בשעה 03:00 צעדו א.א (להלן: המתלוננת) וחברתה רינת בלינשטיין (להלן: רינת) בשדרות רוטשילד בתל אביב לאחר בילוי משותף. המערער, אשר הבחין במתלוננת וברינת, הלך בעקבותיהן ובטרם פנו לרחוב אחד העם, תפס את תיקה של המתלוננת ומשך אותו ממנה בחוזקה. המתלוננת התנגדה למערער ומשכה את התיק חזרה והמערער בתגובה הכה אותה בידיו, הפיל אותה לארץ וגרר אותה מספר מטרים לאורך הכביש, כשהתיק בידה בעוד שהיא צועקת לעזרה. כשניסתה רינת לסייע למתלוננת, הדף אותה המערער בחוזקה באמצעות מרפקו. למשמע צעקותיה של המתלוננת הגיע למקום יעקב בסוג (להלן: יעקב), (ומשראה אותו המערער החל לברוח, אולם יעקב השיגו ואחז בו, תוך כדי מאבק, עד הגעת המשטרה למקום. כתוצאה ממעשיו של המערער נגרמו למתלוננת חבלות שונות בגופה והיא נזקקה לטיפול רפואי. קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל נגזרו על המערער 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות. עונשו הופחת ל-30 חודשי מאסר נוכח חריגה ממדיניות הענישה הנוהגת.

עפ 5133/15 **מחמוד אגבאריה נ' מדינת ישראל** (21.09.15) מכתב האישום המתוקן שהוגש נגד המבקש עולה, כי ביום 23.5.2014, סוכם בין המבקש לאדם אחר, אשר זהותו אינה ידועה למשיבה (להלן: האחר), (כי המבקש יבצע שוד מזויין במכולת השייכת לראיד אדביה (להלן: ראיד). בהתאם לסיכום בין השניים, כך נטען בכתב האישום, בהמשכו של אותו יום הגיעו המבקש והאחר אל המכולת, כשהם רעולי פנים, וברשותם אקדח צעצוע ואלת ברזל. בפתח המכולת, הורו המבקש והאחר לראיד ולבנו, עיסאם אדביה (להלן: עיסאם; להלן ביחד: המתלוננים), (להיכנס אל תוך המכולת, תוך שהמבקש מאיים עליהם באמצעות אקדח הצעצוע. בתוך המכולת, כך עולה מכתב האישום, הורו המבקש והאחר למתלוננים כי ימסרו לידיהם" את כל הכסף שבקופת המכולת." בתגובה לדרישתם זו של המבקש והאחר, אמר ריאד כי הקופה ריקה מכסף, מאחר ש"כל הכסף הופקד כבר בבנק." "או-אז, הניף עיסאם אלה שהיתה מונחת בסמוך, ותקף באמצעותה את המבקש ואת האחר. בתגובה, היכה האחר את עיסאם באמצעות האלה אותה החזיק בידו, ופצע אותו בראשו. בהמשך, כך על-פי כתב האישום, התפתח מאבק בין המבקש והאחר לבין המתלוננים, במהלכו הסיר עיסאם את כיסוי פניהם של המבקש והאחר, ואלו נמלטו מן המכולת. כתוצאה

ממעשים אלו, נגרמו לראיד שני חתכים בראשו וסימני חבלה, ונגרם לעיסאם חתך באורך 5 ס"מ בראשו. קבע בית משפט קמא כי מתחם העונש ינוע בין 18 חודשים ל-4 שנות מאסר לריצוי בפועל. דן בית משפט קמא את המבקש ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלוות. בהמלצת בית המשפט העליון חזר המערער מהערעור.

ע"פ 6453/14 קלימנקו נ' מדינת ישראל (28.1.2015) - המערער הורשע בעבירה של ניסיון שוד, וזאת לאחר שתקף מתלוננת שצעדה ברחוב, תלש בכוח שרשרת זהב שהייתה על צווארה, והמשיך להכותה במשך רבע שעה כשהיא שוכבת על גבה ומנסה להתגונן. האלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת הפסיקה רק לאחר התערבות עוברי אורח, שאז נמלט הנאשם מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע כי מאחר ושרשרת הזהב של המתלוננת נשמטה לארץ לאחר תלישתה, ולא נמצאה, מקימה ספק ביחס להשלמת העבירה, ועל כן הרשיע אותו בעבירה של ניסיון שוד. מתחם העונש ההולם שנקבע **נע בין 24 חודשי מאסר ל-60 חודשי מאסר**. ביחס למתחם זה קבע בית המשפט העליון כי מדובר במתחם שאינו חורג מהמתחם המקובל, ומשכך דחה את ערעור הנאשם.

עפ 4125/14 תאופיק חרב נ' מדינת ישראל (06.01.15) על-פי עובדות כתב האישום בהן הודה, נכנס המערער ביום 16.12.2013 סמוך לשעה 5:00 למכולת בשפרעם שבבעלות משפחתו של נזאר נסראללה (להלן: המתלון) (וביקש לרכוש חפיסת סיגריות. המערער מסר למתלון שטר של 200 ש"ח וכשהמתלון פתח את הקופה כדי להכניס את השטר הוציא המערער חפץ מפלסטיק הנחזה להיות אקדח (להלן: אקדח הפלסטיק), (נופף בו לעבר המתלון ודרש שימסור לו את הכסף שבקופה. המתלון סירב לעשות כן ונטל את אקדח הפלסטיק מידי המערער. המערער לא אמר נואש, הוא נאבק במתלון תוך שהוא אוחז בגופו ומנסה לקחת את הקופה אך המתלון החזיק בה ולא הירפה וכן הדף את המערער, עד שזה ברח מן המקום. קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם את המקרה הוא בין שנתיים לחמש שנות מאסר. בית המשפט העליון התייחס למתחם הענישה וקבע "מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא במקרה דנן והעונש שגזר על המערער, סוטים ממדיניות הענישה שננקטה במקרים דומים ואין בגזר-הדין הבחנה מספקת בין נסיבותיו של המקרה דנן - שאינו מצוי ברף הגבוה של עבירות השוד והנסיון לשוד - ובין מקרים אחרים חמורים ממנו. על כן, נדרשת התערבותנו) ע"פ 364/07 עטאטרה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו (11.4.2007)] ע"פ 3219/09 חביבי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו (7.7.2009)] ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו (4.4.2013)] ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו (3.4.2014)] ע"פ 6862/13 חג'אזי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו (7.7.2014)] [להלן: עניין חג'אזי]; (עניין חג'אזי). (אכן, מעשה השוד במקרה דנן לא בוצע באופן ספונטני, כפי שקבע בצדק בית המשפט קמא ואף על פי כן אני סבורה כי בהינתן רמת האלימות שהופעלה נגד המתלון במקרה דנן, אשר לא הייתה מן הקשות) סעיף 40ט (10) לחוק, ואף כי אין להמעיט מן ההשפעות הנפשיות העלולות להיגרם לנפגע בעבירת שוד, דומה כי הנזק במקרה דנן אינו משמעותי וכי המתלון הצליח די בקלות להכניע את המערער ולהבריחו מן המקום (סעיף 40ט (4) לחוק). פוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה אף הוא לא היה מן

הגבוהים במקרה דנן, בהינתן העובדה שהמערער השתמש באקדח פלסטיק) סעיף 40ט (3) לחוק). נסיבות אלה כולן יש בהן כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם, ואני סבורה כי במקרה דנן יש להעמידו על טווח שבין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית את העונש מ-30 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר.

8. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה. לשם כך, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. במקרה הנוכחי, חומרת המעשה נובעת בעיקר מדרך ביצוע העבירה, שבה הנאשמים ניסו לשנות את נתיב נסיעתו של המתלונן, לגרום לעצירתו ולשדוד אותו. תוכנית זו נכשלה, והתהפכה נגדם, כאשר המתלונן ירד מהאופנוע וירה לעברם, ואף פצע את נאשם 2. בנוסף, כתב האישום המתוקן שותק בנוגע לתכנון השוד. בית המשפט היה שותף להליך הגישור בתיק, וניתן לומר כי קיים כשל ראיתי משמעותי בתיק בנוגע לתכנון השוד, אשר הוביל את הצדדים לתיקון כתב האישום. אני מסכים עם המאשימה כי מדובר באירוע שיש בו רמת סיכון בהתנהלות הנאשמים. אולם המתחם נקבע על פי נסיבות כתב האישום המתוקן. עמימות כתב האישום בנוגע לתכנון, מעבר להכנות ביום ניסיון השוד, מהווה נסיבה משמעותית בקביעת המתחם. לבית המשפט לאחר קריאת כתב האישום המתוקן אין שום מידע כיצד ידעו הנאשמים על הכסף שהחזיק המתלונן. בנוסף ב"כ המאשימה טענה כי הנזק שנגרם לנאשם 2 הוא נסיבה בתוך המתחם ולא משמש לצורך קביעת המתחם. אני מסכים כי הנזק שלעצמו הוא נסיבה בתוך המתחם. אבל התנהגות המתלונן באירוע כאשר ידו הייתה הקלה על ההדק בירי לכיוון הנאשמים ולא ירי באוויר לדוגמא. מהווה נסיבה לצורך קביעת המתחם שיש בה להשפיע על הורדת המתחם. בהקשר של נאשם 1 קבעתי מתחם העונש ההולם בגין האירוע בנסיבות נאשם 1 הוא בין 12 ל-30 חודשי מאסר. ואולם נוכח העובדה כי הירי נעשה כלפי הנאשם 2 והיא נסיבה שיש בה כדי להפחית את המתחם אני קובע כי המתחם בעניינו של הנאשם 2 יעמוד על 9 - 24 חודשי מאסר.

10. נסיבות לחומרה בביצוע העבירה נאשמים תכננו את השוד מראש, ואף הצטיידו באופנוע עם לוחית רישוי מזויפת, המהווה תכנון מוקדם לביצוע עבירה. הנאשמים השתמשו בגז פלפל, המהווה סוג של נשק קר, שיש בכוחו לשבש בצורה קשה שהוא מותז על מי שנוהג בכלי רכב, וזאת לצורך ביצוע השוד. השימוש בגז פלפל ככלי לפגיעה במתלונן מעיד על אלימות ועל נכונות לפגוע בו פיזית. אחיזה בבגדים וחסומת נתיב נסיעה פעולות אלו מצביעות על אלימות פיזית ועל ניסיון לשבש את יכולתו של המתלונן להתנגד. בנוסף, הנאשמים השתמשו באלימות פיזית נגד המתלונן, כאשר ריססו אותו בגז פלפל וניסו לגרום לו לאבד שיווי משקל. הנאשמים פעלו יחד, בצוותא חדא, מה שמגביר את חומרת המעשה. במסגרת הנסיבות הקשורות באירוע אציין כי כתב האישום תוקן בעקבות הליך גישור ממנו עולים קשיים ראיתיים משמעותיים הקשורים בדיעת הנאשמים את מסלול הנסיעה של המתלונן ודרך התנהגותו. בנוסף עולה כי המתלונן ירה לכיוון הנאשמים כדרך של הגנה עצמית. אני סבור כי יש להפחית מהקביעה שהמתלונן נהג

בדרך של הגנה עצמית ואולם לא ברור מדוע היה צורך לירות לכיוון המתלוננים ולא לירות ירי באוויר על מנת להניס את הנאשמים שדבר שהיה מונע את פציעת הנאשם 2 בצורה קשה כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים עת נגרם לו שבר בחוליה D12 כתוצאה מהירי.

11. עברו הפלילי של הנאשם כולל 4 הרשעות קודמות. הראשונה, משנת 2008 בגין עבירות שוד שבוצעו בשנת 2007 ריבוי עבירות על הנאשם הוטל עונש מאסר למשך שנה. אף שלא מצוין בגיליון נראה כי הנאשם ביצע את העבירות כקטין. ההרשעה השנייה, משנת 2010 בגין עברת החזקת רכוש החשוד כגנוב. השלישית, משנת 2010 בעבירת שוד שבוצעה בשנת 2009 על הנאשם הוטל 24 חודשי מאסר. הרביעית, משנת 2019 בעבירות רכוש ריבוי עבירות שבוצעו ב- 2013 ו- 2012. בגין נדון ל-8 חודשי מאסר. מדובר בעבר מכביד בהתחשב בגילו של הנאשם ויחד עם זאת העבירה האחרונה בה הורשע על פי המרשם בוצעה לפני למעלה מעשור ומדובר בתקופת זמן משמעותית.

12. נסיבות לקולה לעניין נאשם 2 - ב"כ הנאשם ציין הקושי הראייתי שהוביל לכתב אישום מתוקן והודאתו של הנאשם. הירי של המתלונן היה לא מידתי וסיכן את חיי הנאשם 2. על פניו כפי שהודו הנאשמים הם ניסו לשדוד את המתלונן ואף פעלו אקטיבית לכך בריסוס פניו ומשיכתו כדי להפילו. דבר זה לא צלח המתלונן נותר על האופנוע והוא עצר כיוון שחסם. מרגע זה הוא הגן על עצמו מפני מעשה האלימות של הנאשמים. ואולם לא ברור שהיה צורך בירי בכינון ישיר שכן לא הייתה מידת איום על המתלונן שהצדיקה ברגע הירי לירות בכינון ישיר. המתלונן יכול היה לנהוג בדרכי פעולה שונים כמו ירי לכיוון השמיים או ירי לכיוון פלג גוף תחתון. דבר שלא נעשה ויש בו כדי להפחית את הענישה של נאשם 2.

13. מצבו הרפואי של הנאשם 2 כתוצאה מהירי הוא קשה מהתיעוד שהוצג לבית המשפט עולה כי הנאשם סבל מדימום גדול שנוקז בבית החזה ע"י נקז. כמו כן כתוצאה מהירי נגרם לנאשם 2 שבר בגבו בחוליה 12D, כמו כן נגרמה פגיעה בעצב אולנרי שמאלי. בתיעוד הרפואי עולים הקשיים איתם התמודד הנאשם, צרכים הרפואיים העתידיים ופרוצדורות הרפואיות שהנאשם עתיד לעבור. אין ספק כי מצבו של הנאשם הוא מורכב ונראה כי דרושה עוד דרך שיקומית לא פשוטה לנאשם.

14. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינו יש לתת משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הנסיבות המיוחדות של המקרה; הקשיים הראייתיים שהביאו את הצדדים להגיע להסדר; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; הפציעה שנגרמה לנאשם במהלך האירוע; מצבו הרפואי היום והצורך בשיקום רפואי עתידי; עברו הפלילי של הנאשם.

15. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות, למשך תשעה חודשים, אני מטיל על הנאשם ביצוע של העבודות המפורטות בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, עלפי הוראות סעיף 51 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יבצע את עבודות השירות ב"המשקם" חולון וזאת במשך חמישה ימים בשבוע.

תחילתן של ביצוע העבודות ביום 18.08.25, שעה 08:00 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי בני צ'יקו טל' 0504074669

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת מרכז, סלמה 53 תל אביב - בנין משרד הפנים.

אני מודיע לנאשם כי עליה להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי במהלך ריצויו "שיהיה נתון למעקב שלבדיקות שתן, סירוב לבדיקה או בדיקה מעממציים חייבים והועילה להפסקה מנהלית וריצויה עונש במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין, התנהגות מסוג זה והועילה להפסקה מנהלית וריצויה עונש במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה עפ"י הנחיות החוק והממונה, לרבות איסור על שתית אלכוהול או שימוש בסמים, כל חריגה מכללים אלוש בהכדילה פסיקאית עבודות השירות וריצויה עונש במאסר בפועל.

המזכירות תעביר הודעה על גזר הדין לממונה על עבודת השירות.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שוד או ניסיון שוד.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בתוך 180 יום

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן ד.י ע"ת 1 פיצוי על סך 1,000 ₪. הפיצוי יופקד תוך 120 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

גזר הדין יועבר לעיון שירות המבחן

**זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.
המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.
ניתנה והודעה היום כ' תמוז תשפ"ה, 16/07/2025 במעמד הנוכחים.**

שמואל מלמד, שופט

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ה, 16 יולי 2025, במעמד הצדדים.

ניתן היה לשלם את הקנס/פיצוי/הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין
לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות הוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 אובטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוב ריתשלום).